

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/179/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209888
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611209888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Veroniky Svoradovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7437/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporkyni: R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. E. XXXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie 678,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 2. mája 2012, č. k. 5C/105/2012-28, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 424,85 eura s 8,76%-ným úrokom z omeškania ročne od 14. 11. 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 25,49 eura, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie sankčného úroku 6,65 eur v dôsledku späťvzatia tejto časti návrhu podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil a vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 2 a 4, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 517 ods. 1, 2 a § 563 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 -3, čl. 5, 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13-EHS z 5. apríla 1993, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne. Vykonaným dokazovaním prvostupňový súd zistil, že dňa 19. 11. 2007 účastníci konania uzavreli zmluvu, označenú ako Úverová zmluva (Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy), na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver na nákup tovaru - pračky zn. Zanussi vo výške 8.999,- Sk (298,71 eura) a odporkyňa sa zaviazala predmetný úver navrhovateľovi vrátiť v 12-ich mesačných splátkach po 839,- Sk, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 19. 12. 2007. RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru predstavovala 23,3% a konečná výška úveru 10.068,-Sk (334,20 eura). Z obsahu predmetnej zmluvy súd tiež zistil, že v dolnej časti veľmi drobným písmom bolo uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., II. s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 9.10,11 12 (I) a 14(II) Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniklo klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosť poskytnúť ho klientovi s tým, že klient je oprávnený čerpať RÚ opakovane, prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto ÚP, pričom úverový rámec bol dohodnutý vo výške 15.000,-Sk (497,91 eura), ktorý sa klient zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Dohodnuté tiež bolo, že úverovú kartu spolu

s výzvou k aktivácií a Metodickou príručkou je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z ÚZ, ÚP a právnych prepisov. V Hlave 14 Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. bolo uvedené, že zmluvné strany popri ÚZ a Zmluvy o RÚ I. uzatvárajú zmluvu o RÚ II., na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosť poskytnúť ho klientovi opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca RÚ II., ktorý sa klient zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Zo splátkového kalendára zistil, že ku dňu 22. 11. 2011 odporkyňa čerpala z úverového rámca sumu 424,85 eura, ktorú navrhovateľovi nevrátila, pričom posledná splátka bola dňa 09. 07. 2009 vo výške 26,56 eura. Písomnou výzvou zo dňa 29. 10. 2009 navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie celkovej dlžnej sumy 678,79 eura, pozostávajúcej z istiny vo výške 424,85 eura, zmluvného úroku vo výške 198,50 eura, poplatku za výber z bankomatu vo výške 4,58 eura, zmluvnej pokuty vo výške 23,33 eura, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 20,88 eura a sankčného úroku vo výške 6,65 eura. S poukazom na tieto zistenia súd ustálil, že účastníci konania dňa 19. 11. 2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver na nákup tovaru (pračky Zanussi), no zároveň touto zmluvou vnútil odporkyni aj iný úkon ako iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (pračka Zanussi) a ktorý sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcela odporkyňa získať úver v sume 8.999,- Sk (298,71 eura) na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu, čím sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jej záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci nákup pračky na úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlač predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje). Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ustanoveniami Hlavy 9, 10, 11, 12 a 14 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy klient - odporkyňa v časti týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru prehlásila, že sa oboznámila s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže časť zmluvy/návrhu o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca), spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty (súd má v ďalšom závažnú pochybnosť o tom, či mala vôbec odporkyňa reálnu možnosť oboznámiť so znením uvedených Úverových zmluvných podmienok pri kúpe tovaru a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie a nie sú veľmi viditeľné voľným okom). S poukazom na uvedené dôvody takýto právny úkon spotrebiteľa - odporkyne v úverovej zmluve/návrhu súd považoval za neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uvedený postup navrhovateľa možno potom kvalifikovať aj ako nekalú prax, ktorá v zmysle citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Vychádzajúc z obsahu účastníkmi konania uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 19. 11. 2007 - že odporkyni vzniklo len právo na poskytnutie revolvingového úveru I. aj II. prostredníctvom kreditnej karty, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami uvedenými v Hlave 9, 10, 11, 12 a 14 Úverových zmluvných podmienok vopred stanovených navrhovateľom, súd mal za to, že na žiadosť zákazníka sa iba mohli v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere, čomu zodpovedá aj možnosť navrhovateľa žiadosti nevyhovieť, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia priebehu splácania klasického úveru (na ktoré kladné rozhodnutie nemá dovtedy klient - spotrebiteľ žiadny právny nárok), súd mal za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., a preto je zmluva o revolvingovom úvere neplatná (rovnako aj podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). K uvedenému záveru súd ešte poznamenal, že v prípade existencie platnej zmluvy o revolvingovom úvere by venoval dôslednú pozornosť otázke zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých ku škode spotrebiteľa. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd prvého stupňa k záveru, že navrhovateľovi mohlo vzniknúť v súlade s ust. § 456 v spojení s ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo požadovať od odporkyne vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške poskytnutého plnenia, teda v sume 424,85 eura, na zaplatenie ktorej sumy súd odporkyňu zaviazal spolu s úrokom z omeškania vo výške požadovanej navrhovateľom - 8,76% ročne (zákonný úrok z omeškania v zmysle vládneho nariadenia 87/1995 Z. z. bol v čase omeškania 9%) od 14. 11. 2009 (deň nasledujúci po dni, ako ju navrhovateľ výzvou na úhradu zo dňa 29. 10. 2009 o plnenie požiadal v lehote 15 dní) až do

zaplatenia. Vo zvyšku - zmluvný úrok 198,50 eura, poplatok za výber z bankomatu 4,58 eura, zmluvnú pokutu vo výške 23,33 eura a mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 20,88 eura - súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 25,49 eura, ktoré mu vznikli na zaplatenom súdnom poplatku za návrh v časti, v ktorej bol úspešný (0,06 % x 424,85 eura).

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu. Dôvodil tým, že žiadny platný všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu oblasť, t. j. ani zákon o spotrebiteľských úveroch, ani príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ani ustanovenia Obchodného zákonníka o úverovej zmluve nezakazujú možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov, ale podstatné je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknutá úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa. Tvrdil, že odporkyňa si pri čítaní návrhu úverovej zmluvy musela byť vedomá, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy a nejde teda o „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Zdôraznil, že k účinnosti revolvingovej zmluvy došlo až ďalším úkonom zo strany odporkyne - aktivovaním karty, t. j. priamym a zamýšľaným úkonom odporkyne, a to zavolaním na určené telefónne číslo, aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra IVR. Samotná karta ešte pred týmto úkonom je spotrebiteľovi zasielaná a spolu s ňou i predzmluvný formulár - brožúrka, obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje spolu so sadzovníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách. Odporkyňa teda nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Podľa názoru navrhovateľa akcesorickým uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nedochádza k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi odporcom a navrhovateľom a vôbec už nie k nerovnováhe značnej v neprospech odporkyne. Zásadne odmietol, že by uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru porušil zmluvnú slobodu odporkyne tým, že podpisom jednej zmluvy nanútil podpis ďalšej zmluvy, poukazujúc na to, že odporkyňa mala evidentný záujem, aby sa platná revolvingová zmluva stala účinnou, pretože vykonala prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať. Pri podpise zmluvy voči odporkyni nebolo vyvíjané žiadne násillie, ani nepriamy nátlak na psychiku odporkyne, pretože požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v danom prípade naplnená, čo dokazuje skutočnosť, že odporkyňa si sama aktivovala kartu, čerpaná úver a čerpaný úver aj splácala. Nesúhlasil s právnym názorom prvostupňového súdu, že uvedený právny úkon je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný, tvrdiac, že rozsah, množstvo právnej terminológie alebo písmo dotknutej úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa tohto zákonného ustanovenia. Rovnako nesúhlasil ani so záverom súdu prvého stupňa, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná aj z dôvodu, že nemá osobitnú písomnú formu, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle ustanovení § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z., tvrdiac, že aj keď by zmluva neobsahovala niektoré zo spomenutých údajov a tieto ani nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, táto odkazuje na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy a tieto ju bližšie špecifikujú. Dotknutá zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma, a preto je zmluva o revolvingovom úvere platná. Zásadne nesúhlasil s kvalifikovaním uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako nekalej praktiky, zdôrazniac, že pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nedošlo k medzi ním a odporkyňou k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach a už vôbec nie k značnej nerovnováhe ku škode odporkyne. V závere svojho odvolania vyslovil názor, že ochrana spotrebiteľa by mala byť len výnimka zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody, táto by sa mala vykladať skôr reštriktívne a na zmiatnutie každej jednotlivkej nekalej klauzuly by mali existovať silné dôvody a na zneplatnenie celej zmluvy by mali existovať o to silnejšie dôvody.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporkyňa písomne nevyjadřila.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 OSP pri zachovaní postupu podľa § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v

jeho napadnutej časti je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť, keď súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil.

Z obsahu spisu v súdnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 30. 11. 2011 domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 424,85 eura, zmluvný úrok vo výške 198,50 eura, poplatok za výber z bankomatu vo výške 4,58 eura, zmluvnú pokutu vo výške 23,33 eura, sankčný úrok vo výške 6,65 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 20,88 eura, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 424,85 eura od 14. 11. 2009 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 19. 11. 2007 uzavrel s odporkyňou úverovú zmluvu č. 3711172582, pričom táto zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru 5807042028 s úverovým rámcom vo výške 663,88 eura. Pretože odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, dňa 29. 10. 2009 ju vyzval k splateniu celého dlhu vo výške 678,79 eura, avšak odporkyňa po zosplatnení nezaplatila žiadnu sumu.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vyhovel návrhu navrhovateľa v časti istiny a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 425,85 eura s 8,76%-ným úrokom z omeškania ročne od 14. 11. 2009 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 25,49 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom konanie v časti o zaplatenie sankčného úroku 6,65 eura zastavil a vo zvyšku návrh zamietol. Vo vyhovujúcej a zastavujúcej časti z dôvodu absencie odvolania v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania zostala zamietajúca časť rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutie i riadne odôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 OSP, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že navrhovateľ si svoj nárok uplatňuje s poukazom na uzatvorenú úverovú zmluvu č. 3711172582, ktorú s odporkyňou uzatvoril dňa 19. 11. 2007. Z predloženej úverovej zmluvy na č. I. 4 spisu vyplýva, že sa jedná o Úverovú zmluvu pod s podnázvom „Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy“. Uvedená úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti úverovej zmluvy a zároveň v spodnej časti úverovej zmluvy je drobnými písmenami vo vopred formulovanej predtlačí uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru I, II a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovenými v Hlave 9, 10, 11 a 14 (II) úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. Navrhovateľ túto zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru eviduje pod č. 5807042028 s úverovým rámcom vo výške 663,88 eura. Rovnako ako prvostupňový súd aj odvolací súd je toho názoru, že primárnym záujmom odporkyne bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 19. 11. 2007 vo výške 9.990 Sk na nákup práčky značky Zanussi. Jediným podpisom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru v uvedenej výške sa odporkyňa jedným a tým istým podpisom podpísala na spodnú časť predtlačie listiny, ktorá sa týka iného právneho vzťahu a to revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti a to zavolaním na určené telefónne číslo a okamihom aktivovania karty. Odvolací súd má za to, že listina nazvaná Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorá obsahuje v predtlačovej forme ťažko čitateľným drobným písmom i súhlas odporkyne s uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a je podpísaná odporkyňou ako dlžníkom musí obsahovať všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Je preto nesporné, že v čase podpísania návrhu uzatvorenej úverovej zmluvy odporkyňou, v rámci ktorej odporkyňa mala podpisovať i zmluvu o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej formy, v ktorej by bol tento záväzkovo-právny vzťah bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z., je potrebné považovať takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru za neplatnú pre nedodržanie zákonom predpísanej formy. I keď navrhovateľ poukazoval na účinnosť revolvingovej zmluvy, ku ktorej došlo až aktivovaním karty a zavolaním na určené telefónne číslo, keď spolu s kartou mal byť odporkyňi zasielaný predzmluvný formulár - brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať a ako karta funguje spolu so sadzovníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách, tieto nemôžu nahradiť absenciu údajov v samotnej zmluve, tak ako to má na mysli § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Ak by teda odporkyňa aj obdržala potrebné informácie a podmienky

uzatvoreného úveru až aktivovaním karty a zavolaním na telefónne číslo navrhovateľa, po tom, čo už úverovú zmluvu podpísala, bolo by to neskoro. S týmito informáciami by nemohla nijako pracovať, napr. zvážiť, či mu iný veriteľ neposkytne úver za výhodnejších podmienok a nezostalo by jej nič iné, iba vziať uvedené na vedomie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko s odvolacím konaním jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.